

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijų leidinys

Ėjo kartą keliu vaikinukas. Žiūri – euro centas guli. „Ką gi, – galvoja sau, – ir centas juk pinigai!“. Pakėlė ir įsidėjo į piniginę. Eina sau toliau. Mąsto: „O ką veikčiau, jei rasčiau šimtą eurų? Nupirkčiau, ką nors dovanų tėvui su motina!“. Tik pagalvojo, jaučia, kad kažkas kišenėje suspurdėjo, piniginė lyg tapo storesnė. Žiūri, o gi tikrai – šimtas eurų dešimtinėmis! „Čia tai bent, – nusistebėjo vaikinukas, – buvo euro centas, o dabar ten šimtas eurų! O ką veikčiau, jei rasčiau tūkstantį eurų? Nusipirkčiau karvę ir vaišindčiau tėvus pienu!“. Žiūri, o piniginėje jau ir tūkstantis eurų! „Stebuklai! – džiūgauja laimingasis. – O kas, jei dešimt tūkstančių surasčiau? Nusipirkčiau namą, vesčiau žmoną, ir įsikurčiau kartu su tėvukais!“. Staigiai išpampo piniginė – ir tikrai: dešimt tūkstančių pūpsa!

Ir čia jis vėl susimąstė: „Gal neimt tėvo ir motinos į naują namą? O jei jie žmonai nepatiks? Tegų sename name gyvena. Ir su karve vieni vargai, geriau ožką pirksiu. Dovanų daug nepirksiu ir taip išlaidos didelės...“.

Staiga jaučia – piniginė tapo lengvut lengvutėlė. Išsigando, atidaro – o ten, viso labo tik vienas euro centas...

Moralas: Didi energija gimsta tik didžiam tikslui. Saiko neturintys žmonės dažnai netenka visko.

“Maitinausi, kad gyvenčiau, gyvenau, kad pasiekčiau, pasiekiau, kad grįžčiau ir atsiduočiau apmąstymams, ir ilgėdamasis tyloje pajusčiau, jog mano širdis tapo didesnė.” Antuanas de Sent Egziuperi

“Palaiminti
dvasingieji
vargdieniai:
jų yra dangaus
karalystė.”

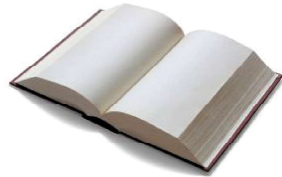
Mt 5, 3

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Koh 1, 2; 2, 21-23; Ps 94, 1-2. 6-9; Kol 3, 1-5, 9-11

Psalmės atliepas

O, kad išgirstumėt šiandien, ką Viešpats byloja:
"Tegul jūsų širdys nebūna storžievės".

Evangelija pagal Luką (12, 13-21)

Vienas žmogus iš minios tarė Jėzui: „Mokytojau, liepk mano broliui, kad pasidalytų su manimi palikimą“. Jis atsakė: „Žmogau, kas gi mane skyrė jūsų teisėju ar dalytoju?“ Ir dar pridūrė: „Žiūrėkite, saugokitės bet kokio godumo, nes jei kas ir turi apščiau, jo gyvybė nepriklauso nuo turto“. Jis pasakė jiems palyginimą: „Vieno turtingo žmogaus laukai davė gausų derlių. Jis pradėjo sau vienas svarstyti: 'Ką čia man dabar padarius? Neturiu kur sukrauti derliaus'. Galop jis tarė: 'Štai ką padarysiu: nugriausiu savo klojimus, statysiuos didesnius ir į juos sugabensiu visus javus ir visas gėrybes. Tada tarsi savo sielai: mano siela, tu turi daug gėrybių, sukrautų ilgiems metams. Išėkis, valgyk, gerk ir linksmai pokyliauk!' O Dievas jam tarė: 'Kvaili, dar šiąnakt bus pareikalauta tavo gyvybės. Kam gi atiteks, ką susikrovei?' Taip yra tam, kas krauna turtus, bet nesirūpina tapti turtingas pas Dievą“.

Evangelijos komentaras:

Evangelijoje primenama turto beprasmybę ir jo neįgalumą žmogui pagelbėti lemiamose gyvenimo sąlygose. Turime suprasti, kad žemiška nauda neša prasmę tik tada, kai ji yra suvokta kaip instrumentas žmogaus rankose, bet ne pati simfonija. Jėzus mus įspėja, kad mūsų gyvenimas nieko bendro neturi su turty gausa. Mūsų gyvenimo garantas yra jautrumas ir pastabumas artimui bei mokėjimas pasidalinti.

Daug metų atgal vienas Čikagos restoranas išspausdino specialius stalo padėkliukus su dekoratyviniu užrašu: „1923 m. Šiame restorane buvo labai svarbus susitikimas. Jame dalyvavo: JAV plieno pramonės prezidentas, didžiausios paslaugų įmonės prezidentas, didžiausios dujų bendrovės prezidentas, Niujorko vertybinių popierių biržos prezidentas, tarptautinių reikalų banko prezidentas, kviečių rinkos didžiausias magnatas, didžiausias Volstryto lokys, didžiausias pasaulinės monopolijos prezidentas ir Prezidento Hardingo kabineto narys“. Pripažinkime - tokį stalo padėkliuką tikrai norėtų turėti ne vienas pasaulio restoranas. Bet pasižiūrėkime atidžiau, kaip susiklostė šių industrinio pasaulio vilkų likimai. Didžiausios plieno kompanijos prezidentas Charles Schwab numirė bankrutavęs. Didžiausios paslaugų įmonės prezidentas Samuel Insull mirė be grašio kišenėje. Didžiausios dujų bendrovės prezidentas Howard Hobson gyvenimo pabaigoje išprotėjo. Niujorko vertybinių popierių biržos prezidentas Richard Whitney ilgus metus praleido už grotų. Kviečių magnatas Arthur Cullen mirė be grašio kišenėje. Prezidento Hardingo kabineto narys Albert Fall tik prieš mirtį buvo išleistas iš kalėjimo, kad galėtų numirti namiškių artumoje. O kiti - banko prezidentas Leon Frazer, Volstryto lokys Jesse Livermore ir pasaulinės monopolijos galva Ivar Kruegar gyvenimus užbaigė savižudybe.

Argi Jėzus neteisis, kai sako, kad žmogaus gyvybė ir gyvenimo laimė nuo turto nepriklauso?! Turto klausimą spręsti, analizuoti Evangelijos šviesoje šiais laikais darosi vis sunkiau. Klausiu savęs, koks krikščionis turi būti santykiyje su turty? Ar nedarau per daug kompromisų, pasiteisindamas, jog Evangeliją pritaikau šiems laikams?

Evangelija patvirtina tiesą, jog gyvenimas yra svarbesnis už pinigus, ir neverta eikvoti gyvenimo dėl pinigų! Kad ir kaip nesuvokiamai ir keistai tai skambėtų šiomis pertekliaus dienomis... Jėzus tenori mane nukreipti tikro gyvenimo link, - ne vergystės ar priešiško gyvenimui. Artistotelis sakė, kad teisingą kelią atpažinsi iš to, ar laimingas jautiesi juo eidamas. Česteronas mąstė ir sakė: „Kad taptume tokie turtingi, kad uždirbtume visus pinigus, prieš tai turime tapti tokie kvaili, kad į galvą ateitų tokia mintis“.

APIBENDRINTAS SINODINIS KELIAS LIETUVOJE: LABIAUSIAI TRŪKSTA ATJAUTOS

Lietuvos Vyskupų Konferencija paskelbė apibendrintas Sinodinio kelio Lietuvoje įžvalgas. „Popiežiaus Pranciškaus inicijuotas Sinodinis kelias tapo proga susitikimams ir pokalbiams, kuriuose dalyvavo tiek aktyvūs parapijų nariai, tiek ir paribiuose esantys žmonės, pašvęstojo gyvenimo institutai bei katalikiškos organizacijos“ - rašoma dokumento įžangoje.

Buvo bandomi į susitikimus sukviesti profesinių grupių atstovus, pvz., medikus, žurnalistus, menininkus, policininkus, teologus ir kt. Lietuvos episkopatas taip pat skyrė dvi dienas Sinodinio kelio diskusijoms, kurios padėjo atpažinti kai kurias tendencijas ir skatina atnaujinti sielovadinės veiklos prioritetus.

Apibendrinimo išvadose pažymima, kad Sinodinis kelias pakvietė parapijas ir bendruomenes vėl iš naujo atrasti Bažnyčios sinodinę prigimtį, suvokti, kad Bažnyčia ne individualus, bet bendruomeninis reiškinys. Tai suteikė galimybę bažnytinėms bendruomenėms ir paskirtiems nariams pažvelgti į save Evangelijos šviesoje. Terpė tikėjimo plėtrai yra palanki, tik labai dažnai nerandame laiko ir noro tikėjimo daigus sodinti ir auginti.

Būtina įvertinti ir piktosios dvasios veikimą, ir sekularizacijos poveikį bei iš to kylančius trukdžius Bažnyčios kelionės bendrakeleiviams. Svarbu turėti galimybę dalintis tikėjimo patirtimis, klausimais ir įžvalgomis su konkrečiais bendruomenės nariais ir vadovais.

Kai kur dalyviai drąsiai kalbėjo priekaištaudami kitiems, įvardindami jų trūkumus, tačiau labai teigiamai kalbėjo apie save, sunkiai suvokdami asmeninio kasdienio atsivertimo būtinybę. Pamatyta, kad bendruomenės yra susiskaldžiusios, nei dalis tikinčiųjų pasižymi perdėtu pasitikėjimu savimi ir įsitikinimu, jog teisingai supranta tikrąją krikščioniškumo prasmę.

Neramina tai, kad, matant įvairius iššūkius, proporcingai pastebimas nenoras įsitraukti ir spresti sunkumus. Džiugina pamatytas gebėjimas įvardyti bėdas, baiminamasi Bažnyčios misijos susilpnėjimo. Pastebėta, kad pagrindinis mūsų sunkumas – ryšio su Kristumi trūkumas, kuris, kaip manoma, išspręstų visus su bendruomeniškumu susijusius iššūkius. Pastebėta, kad sustabarėjęs požiūris užkerta kelią atjautai, geranoriškumui ir kad šis Sinodinis kelias yra tik labai ilgo kelio link vienas kito artumo pradžia. Būtina išgirsti vieniems kitų pastebėjimus, priimti teisingą kritiką ir eiti drauge, neišleidžiant iš akių Jėzaus Kristaus.

Pastebėta, kad sustabarėjęs požiūris užkerta kelią atjautai, geranoriškumui ir kad šis Sinodinis kelias yra tik labai ilgo kelio link vienas kito artumo pradžia. Būtina išgirsti vieniems kitų pastebėjimus, priimti teisingą kritiką ir eiti drauge, neišleidžiant iš akių Jėzaus Kristaus.

Reziumuodami Sinodinį kelią Lietuvoje vyskupai įžvelgia šias Bažnyčios pastoracinio veikimo užduotis:

– Puoselėti dvasininkų ir visos Dievo tautos tarpusavio ryšius. Atrasti priemonės, būdus ugdyti tiek dvasininkus, tiek pasauliečius, kad atsirastų atviras, nuoširdus, pagarba vienas kitam grįstas bendravimas, neįjaučiant baimės klausti ar būti įskaudintam. Gydyti žaizdas, atsiradusias dėl grubaus, neįjautraus bendravimo. Menkinančiam teisuoliškumui Bažnyčioje neturi būti vietos. Dvasininkų ir pasauliečių bendravimas neturi apsiriboti šmišiomis, homilijomis, sakramentų teikimu ar kitais patamavimais Bažnyčioje.

– Būti atvira ir atsakinga bendruomenė. Suprasti, kad Bažnyčia ne pastatas ir ne kunigai, o keliaujanti Dievo tauta – bendruomenė. Ugdyti bendruomenėse bendros atsakomybės jausmą: dalintis atsakomybėmis, darbais, atnaujinti parapijų pastoracines tarybas. Stiprinti pasitikėjimą didinant skaidrumą: kaip tvarkomi bendruomenių finansai, kokie ir kaip priimami sprendimai bendruomenėje. Nebijoti (tiek dvasininkams, tiek pasauliečiams) mokytis ir diegti naujus vadybos, žmogiškųjų išteklių, krizių, finansų valdymo metodus. Naujus narius (vaikus ar suaugusiuosius) ne tik atvesti į bendruomenę, bet ir juos palydėti. Rūpintis esamais aktyviais

Apie artėjančią Šv. Baltramiejaus šventę Šlienavos bažnyčioje

Rugpjūčio 28
d., Šlienavoje
švėsimė Šv.
Baltramiejaus

šventę, kuriai jau pradėdame ruoštis.

Šventinė Eucharistija bus švenčiama 12 val., o Viršužiglio bažnyčioje tame sekmadienyje – 9 val.

nariais – saugoti nuo perdegimo, dalintis atsakomybėmis, padėti vieni kitiems.

- Augti ir ugdyti Bažnyčioje.

Atliepti j tikinčiųjų bei atitolusiųjų poreikį ir troškimą suprasti, kas ir kodėl vyksta liturgijoje, kas rašoma Šventajame Rašte, ko moko Bažnyčia. Ugdytumas, augimas, kaip ir keliavimas drauge, – tai nuolatinis procesas; nereikia bijoti priminti paprastų dalykų, būtina parinkti tinkamas katechezės formas, kalbą, metodus pagal žmonių grupes. Ugdyti ne tik per monologą (dėstant tiesas), bet ir per dialogą (įsiklausant, atsakant į klausimus).

- **Neatstumi žmonių.** Vengti nuo Bažnyčios atbaidančio teisuoliškumo, kaip artimą mylėti ne tik „bendrakeleivį“, bet ir „paliktą pakelėje“. Per pritaikytas pastoracines programas, pasiūlymus padėti bendruomenėms atrasti ryšį su tais, kurie jaučiasi Bažnyčios įskaudinti ar atstumi, ir priimti tuos žmones su tiesa ir meile. „Kalbėti su žmonėmis, ne apie žmones.“

- **Nesustoti pusiakelėje ir tęsti įžvelgimo procesą.** Sinodinis keltas nėra eksperimentas, toliau reikia mokytis bendruomeninės įžvalgos metodo ir jį taikyti parapijų, organizacijų, vyskupijų institucijų gyvenime ir veikloje. Palaikyti, sudaryti sąlygas, padėti bendruomenėse tęsti susitikimus.

Liepos mėn. šventė Krikštą

Šlienavos parapijoje:

1. Liepa Emilija Šestakovaitė, gyvenanti Jonučiuose.
2. Lukas Pijus Šestakovas, gyvenantis Jonučiuose.
3. Erikas Alionis, gyvenantis Girionyse.
4. Milana Narkevičiūtė, gyvenanti Airijoje.
5. Giedrius Balsiūnas, gyvenantis Kaune.
6. Arminas Kreivėnas, gyvenantis Šlienavoje.
7. Armandas Kreivėnas, gyvenantis Šlienavoje.
8. Vesta Karžiniauskaitė, gyvenanti Anglijoje.
9. Perla Zokaitytė, gyvenanti Žiegždriuose.
10. Kajus Zokaitis, gyvenantis Žiegždriuose.
11. Arminas Zokaitis, gyvenantis Žiegždriuose.
12. Markas Grybauskas, gyvenantis Kaune.
13. Justas Balčius, gyvenantis Kaune.
14. Smiltė Daukšaitytė, gyvenanti Gervėnupyje.
15. Tėja Kazlauskaitė, gyvenanti Airijoje.
16. Andrius Matas Visockis, gyvenantis Kaune.
17. Tauras Gabrielius Visockis, gyvenantis Kaune.
18. Rusnė Elžbieta Visockytė, gyvenanti Kaune.

Viršužiglio parapijoje:

1. Adomas Baravykas, gyvenantis Vilniuje.
2. Paula Boveinytė, gyvenanti Noreikiškėse.
3. Gabija Darulytė, gyvenanti Kaune.
4. Amelita Butėnaitė, gyvenanti Arlaviškėse.
5. Adomas Baltaduonis, gyvenantis Prienuose.
6. Lukas Kareiva, gyvenantis Viršužiglyje.
7. Markas Ivoška, gyvenantis Anglijoje.

Liepos mėn. šventė Santuoką

Šlienavos parapijoje:

1. Paulius Šestakovas ir Dalia Skučaitė, gyvenantys Jonučiuose.

Liepos mėn. mirusieji

Šlienavos parapijoje:

1. Jokūbas Rimėnas, naujagimis, gimęs dangui.
2. Vaidas Rimas, 48 metų, gyvenęs Šlienavoje.
3. Alfredas Mykolas Brazinskas, 77 metų, gyvenęs Kaune.

Lietuvos vyskupų konferencija